

Georg Radow Johann Voß

Disputatio Iuridica De Furtis

Rostochii: Kilius, 1675

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741530155>

Druck Freier  Zugang



Diebstahl

RU jur. 1675

Georg Radovius, Pr.

Andreas Wolff, Resp.

Johann Volz

1/6

DISPUTATIO JURIDICA

DE

FURTIS,

Quam

DIVINI NUMINIS ANNUENTE GRATIA

in illustri Varniaca

DECRETO ET AUCTORITATE MAGNIFICI

ICTORUM ORDINIS,

PRÆSIDE

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO EXCELLENTISSIMO
ET CONSULTISSIMO

DN. GEORGIO RADOVIO,

J.U. Doctore & Professore Publ. Nobilis-

simorum Statuum Ducatus Mecklenburgici

Syndico meritissimo, & Facultatis juridicæ

DECANO spectabili,

DN. Promotore & Præceptore plurimum
colendo

Placidæ ac eruditæ ventilationi commissurus est

JOHANNES Voss, Rostochiensis

AUTOR.

in Auditorio Majori

ad diem 10. Aprilis

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1675.

INCLYTÆ REIPUBLICÆ ROSTOCHIANÆ
CONSULIBUS, SYNDICO, & SENATORIBUS,

VIRIS MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, CONSULTISSIMIS, AMPLISSIMIS, PRUDENTISSIMIS, SPECTATISSIMIS.

DN. MATTHÆO Liebher / Jcto.

DN. DANIELI Fischer / J. U. D.

DN. JOHANNI Willbrand /

DN. DAVIDI Brandes /

DN. STEPHANO Schulz /

DN. HENRICO Rideman /

DN. ANDREÆ Wolff /

DN. ULRICO Elvers /

DN. CHRISTIANO Kneesebeck /

DN. JOACHIMO Jarmer /

DN. JOHANNI Danckwerts /

DN. JACOBO Schlorff /

DN. VALENTINO Beselin /

DN. PETRO Eggerdes /

DN. DIETERICO Wolffraht /

DN. JOHANNI Nettelblatt /

DN. ERNESTO Sultman /

DN. DETHLEVO Marckman / J. U. D.

DN. MATTHIÆ Priestaff /

DN. EVERTO von Bergen /

Dominis Patronis atque Promotoribus suis, debita animi submissione honorandis, Disputationem hanc cum voto omniæ salutis & incolumitatis

Humiliter

Dat, Dicat, Consecrat.

AUTOR.



Q. D. B. V

Penitius aliquantò celebre illud Scaligeri ef-
fatum, uti ex collisione lapidum ignis, ita ex senten-
tiarum collatione veritas eruitur, inspiciens, satius
arbitratus sum, si in arenam proiliens, in iis, quæ in
ipsis rerum obtinent argumentis, admonente Paulo
in *l. 25. ff. de liber. leg.* me studiosè exercerem,
quam ut in antiquis fabulis oleum & operam perderem. Hinc, præ-
cipuè, cum universa benè & competenter gerantur, si rei principium
fiat decens & amabile DEO. *Nov. 6. princ. & ubi Christus non est*
fundamentum, nullum boni operis sit superædificium. c. cum Pau-
lus 1. q. 1. In nomine Domini nostri Jesu Christi, in quo omnes actus
omniaque consilia incipere debemus. c. non observetis 26. q. 7. l. 2. C.
de off. pref. pret. Afr. Nov. 80. princ. Nov. 85. & Nov. 109. Furti ma-
teriam, uti non scitu modò necessariam, ventilationeque dignam, sed
frequentissimam etiam, arripere operæ duxi precium. Ea enim ho-
diè plerisque aliena auferendi inest libido, ut ei coercendæ nec tor-
menta nec cruces sufficiant. Wesenb. in par. ff. ad tit. de furt. n. 1.
Harpr. ad §. 1. Inst. d. oblig. quæ ex del. nasc. n. 1. Ne autem Andabata-
rum more pugnare videar, cum de quavis re suscepti negotii justus
oporteat esse ordo, ne confusio, errorum genitrix, inde oriatur, di-
scursum hunc præsentem certis includam capitibus, in quorum I.
agam de Furti Definitione tam Nominali quàm Reali, ejusdemque
Divisione. In II. de Causa Efficiente. In III. de Materia objectiva.
In IV. de Forma. In V. de Fine. In VI. & ultimo de Effectu.

CAP. I.

DE DEFINITIONE NOMINALI, REALI, & DIVISIONE.

§. 1. Licet rerum Tractatio potior sit *l. 17. ff. de LL. nominis*
A 2 tamen

tamen prior habenda ratio l. 1. pr. ff. de iust. & iur. l. 7. in fin. ff. de suppell. leg. cognitoque vocis usu in ipsius sapè rei cognitionem deducimur, quin sine nominis indagatione rem ipsam penetrare velle, est tempus perdere, docente Magnifico Dn. Tabore Jurâpr. Method. p. 3. sect. 4. thes. 2. hinc haud incongruè me facturum existimò, si prius vocis. quam rem aggrediar, præmiserim Etymologiam. Deducunt autem furti verbum vel à furvo, id est, nigro s. atro. §. 2. Inst. d. obl. quæ ex delict. nasc. l. 1. ff. de furt. cum obscure clam & ple-
funque nocte atra fiat; vel à fraude d. l. 1. ob id fortè quia furtum, sit per fraudem, vel à ferendo i. e. auferendo, uti & Græci φέρειν φῶρεω i. e. fures dixerunt, §. 2. Inst. alleg. Tit. d. l. 1. pr. ff. eod. Poteris quam velis amplecti derivationem, cum omnes à Jctis sint approba-
tæ, licet rei videatur congruentius, ut à ferendo furtum appellatum dicamus utpote cum hæc derivatio desumpta sit à forma essentiali, quæ consistit in contræstatione.

§. 2. A Definitione nominali progredior ad realem. Defini-
tur ergo furtum, quod sit contræstatio rei fraudulosa lucri faciendi gratia, vel ipsius rei, vel etiam usus ejus, possessionisvè, quod lege naturali prohibitum est admittere. §. 1. Inst. d. l. 1. l. 1. §. fin. ibid. De
cujus explicatione consule Molin. tr. d. J. & J. Disp. 681. num. 15.

§. 3. Definitione tam nominis quam rei traditâ, confero me
ad divisionem uti tertium capitis hujusce membrum; qua furtum
est vel (1.) Manifestum offenslicher / vel nec manifestum heimlicher
Diebstahl l. 2. ff. d. furi. l. 6. pr. ff. de his qui not. infam. ubi in ante-
cessum notari meretur; Nec manifestum dici pro non manifesto;
formulâ loquendi XII. Tabb. usitata, quâ Nec pro Non capitur, uti
ex Festo docet Vultej. in §. 1. Inst. de oblig. quæ ex del. nasc. n. 8 Est
autem furtum manifestum, quando fur in ipso furto, vel antequam
ad locum destinatum (quò scilicet eâ die cum furto permanere destina-
vit) cum re furtiva pervenit, ab ipso Domino vel alioprehenditur.
§. 3. Inst. d. obl. quæ ex del. nasc. l. 3. pr. §. 1. & 2. ff. d. furi. l. 5. §. eod.
So der Dieb mit dem Diebstahl / che Er an sein Gewahrsam kömpt /
betreten wird. C. C. C. art. 157. Sola tamen visio non facit furem ma-
nifestum, nisi simul acclametur vel accurratur, daß er beschryen oder
ihm nachgeeilet werde / licet cum furto auffugerit C. C. C. d. l. 1. l. 7. §. 1.
§. 2. ff. h. Eckolt. compend. Pand. Tract. ad Tit. d. furt. §. 2. Dn.
Brock.

Brockdorff in Nucl. jur. just. Ex. 7. tit. 2. §. 3, Hahn ad Wesenbec. b. tit. §. 8. frustra dissentiente Harpr. ad alleg. §. 3. Inst. de oblig. qua ex del. nasc. num. 4. & seqq. Furtum nec manifestum dicitur quando fur non ita deprehenditur, d. §. 3. in fin. & d. l. 8. ff. d. l. sed rem furtivam ad destinatum locum pertulit. Cujus divisionis nullam amplius haberi rationem propugnat Carpz. Pr. Crim. p. 2. q. 78. n. 7. & 8. & post eum Eckolt. d. l. sed hoc nullibi invenio expressum, quodque hodie extra ordinem ad poenam capitalem agatur, id plane non impedit, quò minus quis, modò malit, in duplum vel quadruplum agere queat, præprimis cum judicia ordinaria cessent potius quàm extincta sint. l. ult. ff. d. l. Ludw. d. l. lit. I. vid. Tabor. racemat. Crim. 2. th. 10. seq. Brunnemann in l. 2. ff. b. tit.

§. 4. Est (2.) & alia Divisio in Legibus Civilibus prodita, quâ furtum aliud diurnum aliud nocturnum l. 54. §. 2. ff. d. fure. l. 4. §. 1. ff. ad L. Aquil. C. C. C. art. 159. Eckolt. d. l. quorum illud interdiu, hoc noctu committitur, atrociusque putatur, adeò ut fur nocturnus adhibitò clamore, modò ipsi sine vitæ periculo parci nequeat, impunè occidi possit, cum noctu auxilium advocari, scirique nequeat, utrum fur nocturnus ad furandum, an verò ad occidendum venerit c. 3. X. d. homie. Diurnum verò nullò jure occides, nisi si mili clamore præmissò, & is se telo i. e. ferro vel fuste vel lapide vel alio quodam instrumento, quod nocendi causa habetur, d. l. 54. §. 2. & d. l. 4. se defendat, confer Brunnemann ad l. 4. C. ad L. Cornel. de Sicar.

§. 5. (3.) Dividitur in Extraneum & Domesticum: illud est quod committitur ab iis qui non sunt in familia, sed extra domum: Hoc est quod patratùr à domesticis, servis, liberis, uxore &c. l. 17. ff. d. fure. l. 4. C. d. PP. l. 1. & 28. ff. d. act. rer. am. C. C. C. art. 165. contra quos tamen actio furti non datur, quia pater & dominus possunt in tales statuere jure potestatis, quia etiam non habent bona, ut ita cum iis agi nequeat, nisi filius habeat castrense peculium, tunc enim contra hunc datur actio Furti utilis l. 52. §. 5. ff. b. aut si furta sint graviora. Wes. b. 2. n. 8. ibique Hahn. sicut etiam inter conjuges constante matrimonio nulla datur actio l. 52. l. fin. §. 4. C. b. Solutò autem eò datur actio rerum amotarum l. 1. ff. & C. d. act. rer. am. C. C. C. 165, ob matrimonii favorem. Hahn. d. l.

§. 6. Aliud est Simplex, aliud Compositum s. Qualificatum, illud absque effractione, hoc cum eâ, adhibita violentia perpetratur. C.C.C. art. 159. *ubi bricht/ steigt/ mit Wassen/ & quasi duplex est furtum, cum furtum & vis concurrant, german. Ein gefährlich Diebstall.*

§. 7. Denique aliud est publicum, aliud privatum: de illo sub titulo ff. ad L. Jul. pecul. & in §. item L. Julia peculatus 9. Inst. de pub. jud. tractatur, de hoc verò in præsentî dissertatione. Aliud est parvum, aliud verò magnum, quorum hoc §. solidos s. aureos Ungaricos aut Ducatos C.C.C. art. 160. excedere debet. Aliud primum, aliud iteratum, & hoc iterum in primum, secundum, tertium, juxta C.C.C. art. 158. 159. 160. junct. art. 161. 162, quæ non solum re, sed & tempore debent esse distincta. Matth. Stephan. ad d. art. 162. quem sequitur Hahn. ad Wesenbec. d. n. 8. verb. Item quoddam simplex. Olim etiam distinguebatur in conceptum, oblatum, prohibitum, & non exhibitum, sed hæc potius species actionum furto coherentium, quam ipsius furti erant, §. 3. & 4. Inst. d. t. & hodie in desuetudinem abierunt, cum inquisitio die Hausſuchung non amplius fiat secundum veterum observantiam cum lance & licio Gell. lib. 11. noct. Att. cap. 18. sed auctoritate magistratus, si urgentia adsint indicia, instituitur. Ludw. d. l. l. c. I. quia inquisitio eò præcipue sine conceditur, ut delinquentes coercerentur & cæteri ab hisce delictis absterreantur l. 51. §. 2 ff. ad L. Aquil. l. 70. §. ult. ff. d. fidej. l. 3. C. d. Ep. aud. Schneid. in d. §. 3. Si autem res furtiva ibi inveniat & auctorem ædium dominus demonstrare nequeat, præsumptio est contra eum & tormentis subjici potest. C.C.C. art. 43. requiritur autem, ut non sit persona integræ famæ, (2) res non solum in ipsius ædibus, sed & ejus custodia inveniat, potuisset enim alius quispiam illa eò abicere, (3) requiritur, ut non emerit in foro, si enim hocce docere queat, purgatur suspicio, Carpzov. prax. Crimin. p. 3. q. 122. n. 39. seqq.

CAP. II.

DE CAUSA EFFICIENTE.

§. 1. Transito facio ad causam Efficientem. Est igitur causa furti Efficiens fraudulosa contrectandi hominis voluntas. Wesenb. in parat.

parat. ff. b. t. n. 9. Voluntas enim & propositum delinquentis distinguit maleficia l. 51. pr. ff. Gl. 39. ff. b. nec furtum committitur, nisi animus furandi adfuerit, & invitum dominum re sua defraudandi per §. 7. Inst. de oblig. quæ ex del. nasc. l. pen. in fin. ff. d. cond. caus. dat. c. non ser. l. 46. §. 4. ff. b. unde omnino collige, cujus non est velle, ejus nec furari, quod retulerim infantes & infantia proximos, uti doli incapaces & impuberes C. C. C. art. 164. nisi sint pubertati proximi §. 18. Inst. h. qui doli sunt capaces l. 23. pr. ff. b. l. in. ff. d. R. J. proximus autem pubertati est, qui nec est pubes, nec longè abest à pubertate, quæ in mare 14. in femina 12. annus completus est. pr. Inst. quib. mod. tut. fin. pari jure fruuntur furiosi, quia mente carent, §. 1. Inst. quib. non est perm. fac. Test.

§. 2. Quod autem nullum omnino furtum sine contrectatione patrari queat, satis dilucide perhibetur in l. 52. §. 19. ff. b. l. 6. l. 9. l. 60. §. 81. pr. ff. Gl. 20. c. d. l. Contrectare verò nihil est aliud, quàm secum trahere & ita loco movere l. 3. ff. d. act. rer. amot. l. fin. ff. d. cond. furt. l. 15. ff. ad Exhib. Eckolt. d. l. §. 4. unde fures à tangendo Veteribus Tagaces dicti sunt. Cujac. lib. 6. obs. 2. vel manuarii Harpr. ad §. 1. Inst. d. obl. quæ ex del. nasc. num. 2. manuarique pro furari dixerunt. Vult. ad Inst. §. 2. b. t. n. 30. nec enim solo animo furtum committitur. l. 1. §. 1. ff. d. furt. l. 52. §. 19. ff. eod. l. 3. §. 18. in fin. d. A. vel A. P. nec cogitationis panam de jure civili aliquis patitur, l. 18. ff. de pen. qui ergò domum alienam furandi animo ingreditur, nec tamen quicquam contrectat, furtum non committit. l. 21. §. 7. ff. d. r. sed extra ordinem punitur l. 7. ff. de extraord. crim. Ludvv. Disput. Inst. 15. lib. 2. lit. b. Eckolt. d. l. quod tamen in foro fori s. seculi concesserim, non verò poli, quia in hoc sola etiam animi intentio ad tribunal vocat, Exod. 20. v. 17. Deut. c. 5. n. 21. quò maxime inclinatur can. si propterea 29. §. 30. d. penit. dist. 1. Sibi Gloss. Harpr. d. l. n. 5.

§. 3. Est autem contrectatio illa vel vera vel ficta: Illa est, cum res vel aufertur, vel ad alium usum transfertur, §. 7. inst. d. oblig. quæ ex delict. nasc. quæ creditoribus, commodariis, depositariis re apud se existente abutentibus, adscribitur, d. §. 7. l. 40. l. 14. princ. l. 82. princ. ff. h. §. 6. Instit. d. l. quo facit C. C. C. art. 70. Sibi Stephan. & spectant cò verba Sabinii apud Gellium l. 11. Noct. Att. c. 18. qui alienam, in-
 quientis, rem attrectavit, cum id se invito domino facere judicare de-
 beret, furti tenetur, Harpr. d. l. Eckolt. d. l.

§. 4.

§. 4. Quæ ipsa ficta contractatio variis illustratur exemplis, ut
 sit (1) rem furtivam s. fures scienter receperis *l. 14. C. b. l. 12. C. ad
 L. Fab. d. plag. l. 9. C. ad L. Jul. d. Vi. publ. §. 4. in fin. Inst. b. de
 quo infra: vel (2) Si tuo consilio & ope furtum factum sit, de quo pa-
 riter infra. aut (3) si Tabularius s. nuncius pecuniam aliò transferen-
 dam s. in sacculo conclusam s. annumeratam in suos usus convertat.
*l. 7. Cod. de furt. l. 52. §. 16. ff. eod. l. 22. §. 7. ff. mand. C. C. C. all. loc.
 Eckolt. l. c. Ludov. l. c. Harpr. ad §. 12. Inst. d. l. n. u. par (4) ratio est
 aurigarum vel nautarum, qui res sibi commissas surripiunt, vinumvè
 in aquam convertunt, de quibus *Rec. Imper. de anno 1497. in Frey-
 burg rubr. von den Fuhreuten der Wein/ & in reformatione guter Po-
 lizey Caroli V. d. anno 1548. in Augspurg rubr. von den Schiff- und
 Fuhreuten. Eck. l. c.* Est enim ficta illa quoad effectus consideratio-
 nem pro vera habenda contractatione *Wesenb. in parat. ff. b. l. n. u.***

CAP. III.

DE OBJECTO.

§. 1. Objectum furti nobis constituunt res; Intelligimus a.
 (1) res corporeas *arg. l. 43. §. 1. ff. d. A. R. D. & mobiles l. 22. §. fin.
 l. 27. l. 52. §. 12. 20. 23. ff. b. l. immobilium enim furtum non committitur
 l. 35. ff. b. §. 2. inst. l. 38. ff. de usucap. Schnob. Disput. ff. 24. th. 2 Tabor.
 Rac. crim. 2. th. 32. uti nec incorporealis, utpote quæ contractari ne-
 queunt pr. Inst. de reb. corp. & incorp. Eck. l. c. §. 6. quia nullum cor-
 pus intervenit, l. 75. ff. d. l. licet generaliter omnis usurpatio rei alie-
 næ illicita furtum soleat vocari, *can. 13. c. 14 q. 5. Dn. Brockdorff. all.
 l. §. 34. & inter veteres, Gellio teste u. Att. Noct. c. ult.* hæc quaestio
 controversiam passa fuerit; graviter etiam videantur obflare verba
 Definitionis furti ultima; Resp. enim est, dici ita, non ratione objecti,
 quasi ipsius usus furtu fieret, sed causæ finalis i. e. res auferitur propter
 usum aut possessionem. *Eckold. d. l. §. 7. (2) alienas §. 6. inst. de obl. quæ
 ex del. nasc. rei enim propriæ furtum propriè non fit l. 53. §. fin. ff. b. l. c.
 l. 59. ff. eod. Illa enim pro lubitu quis potest uti §. fin. Inst. d. his qui
 sunt sui vel alien. jur. nisi ratione possessionis aut juris, quod alteri in
 re nostra competit §. 10. Inst. de oblig. quæ ex delict. nasc. l. 16. ff. d.
 usucap. l. 19 §. pen. & ult. ff. b. l. c. l. 22. pr. & l. 35. §. 1. ff. de pign. att.
 Schnob. l. c. aut nisi cum alio sit communis, l. 45. ff. b. l. 45. l. 51.
 ff. pro soc.**

§. 3. Etiam

§. 3. (3) Etiam minimas §. 16. §. 35. *Inst. de R. D. c. fin. 14. q. ult. Schnob. d. l. l. 21. ff. d. t. l. 22. §. fin. ff. d. damn. inf.* Cum furtum non ex rei quantitate sed surripienti animo æstimetur factique atrocitate, iustitiaque ex suis regulis. *Ludvv. l. c. lit. E. Vinn in not. ad Inst. ad d. §. 16. d. R. Divis. Non obft. l. 9. §. 10. ff. d. dol. mal.* licet enim actio de dolo æquè sit famosa uti furti, consequentia tamen ab illa ad hanc non procedit, hæc enim est remedium ordinarium, illa extraordinarium & subsidiarium, & comparatum ad rescindendum contractum jure Civili validum, ad quam rescissionem Prætor rem minimam haud sufficere putavit, *Vinn. l. c. aliter Ludvv. all. loc. §. Eck. l. c.* Nec quicquam ad rem facit *l. 4. ff. d. in int. Restit. Resp.* in ipsa lege, si rei majori inde præjudicetur; jam verò, cum ad summam modicam agitur de dolo, præjudicatur rei majori, quia condemnatio doli attrahit secum infamiam, *l. 1. ff. d. his qui not. inf.* famæ autem hominis parcendum est, nisi magna urgeat causa, cum nihil omnino homini antiq. uius esse debeat honesta famâ. *l. 8. ff. quod met. caus. Criminalis* tamen F. actio ob rem minimam non datur *l. ult. ff. h. t.*

§. 4. Non verò fit furtum (1) Liberi hominis, quia corpus liberum neq; in dominio neq; in possessione nostra est *l. 23. §. fin. ff. d. Acquir. vel Am. poss.* liberi tamen, in potestate positi, exceptis §. 9. *Inst. de obl. quæ ex del. nasc.* qui ex jure Quiritum vindicari possunt, *l. 1. §. 2. ff. d. R. V.* Vel si eorum nomine agatur furti, quadruplum præstandum est ejus, quod interest liberos non esse surreptos. *arg. l. 14 §. 13. l. 38. pr. ff. d. furt. Ludvv all. loc. ad lit. E.*

§. 5. Nec (2) fit furtum rerum quæ non possidentur, v. g. rerum hereditariarum, quia sunt nullius *l. 68. ff. h. t. Eck. d. l. §. 7.* nisi sit res in qua usufructus est alienus, unde & heredi datur actio Furti, vel nisi sit res quam defunctus pignorarit aut commodarit, *d. l. 68. Hahn. ad Wesenb. b. t. n. 10. verb. Unde rerum hereditar.* aut si quis res in mari repertas fluctibusve expulsa lucrandi animo abstulerit. *§. fin. Inst. d. R. D.* has enim res non possideri, sine omni controversia est *l. 3. §. 13. ff. d. A. vel A. P.* Nec (3) si rem jacentem quam probabiliter pro derelicto habitam credebas, attrahas *l. 43. §. 6. ff. h. b. ibique Brunneman. confer Tabor. Rac. 2. tb. 36. §. in Indic. LL. ad Tit. ff. d. Furt. d. l. 43. p. m. 214.* ut ut melius faciat, si rem inventam Domino reddendam, jubeat proclamari *l. d. 43. §. 8. l. 15. ff. de Praescr. V.* proclamataque Domino rem suam esse dilucidè demonstranti, inventio-

nis premio accepto, reddat, *l. 4. §. 4. ff. de cond. ob turp. caus. l. 43. §. 9. ff. b. i.* Si verò non demonstrarit, inventor pauper eam sibi retineat, si autem dives sit inter pauperes illam distribuat, aut si rem retinere malit, ejus æstimationem. Nec (4) in crimen furti incidit Emptor surripiciens rem sibi venditam exsoluto pretio *l. 14. §. i. ff. b. secus si precium non solvit d. l. Ulti nec commodans rem commodatam abstrahens, si commodatarii nihil interfit, l. 15. §. 2. l. 59. ff. b. i.*

§. 6. Sunt qui ad Objectum furti etiam referunt usum rei, ut si quis re, cujus nullum usum habet, vel ultra limitatum usum, abutitur, & priori modo creditorem pignore, & Depositarium re deposita utentes furtiteneri, *l. 75. ff. b. i.* posteriori modò vero commodatarium putant, ut si equum ultra constitutos dies retineat; sed quod sine tonymice tum furtum fieri saltem dicatur, rectè docet Eckoid *b. Tit. §. 7.* Imò ne quidem tali modo furtum dici potest, si fiat sine animo fraudulento, sique credat Dominum facillè permissurum, *l. 46. §. 7. l. 76. ff. b. §. 7. Inst. b. i.* aut si equus conducì solet, videtur enim tunc reconductus, uti optimè monet Schneidevvin ad *§. Placuit. 7. Inst. d. oblig. quæ ex del. nasc.*

§. 7. Idem dicendum de rei possessione, si Colonus suo nomine possidere, vel rem conductam in alium transferre desiderat, & debitore rem oppignoratam creditori auferente *§. 10. Inst. b. §. l. 66. ff. cod. l. 4. §. 21. l. 49. ff. d. usucap.*

CAP. IV.

DE FORMA.

§. 1. Formale hujus delicti consistit in ipsa (1) rei alienæ dolo malo facta contræctione *l. 50. §. 2. ff. b. i. Eck. d. l. §. 5. & 8. [non obstat. l. 6. ff. b. ubi vox sepè E. non semper. Resp. Illa vox refertur non ad verbum fiat, sed contræctando, Tabor. d. Rac. 2. th. 43.]* unde etiam in definitione furti supra posita additur fraudulosa, adeò, ut si quis putarit dominum consentire, furto non sit obnoxius *§. 7. Inst. de obl. quæ ex del. nasc.* uti nec credens se invito Dominò rem contræctare, quod tamen volente eò fiat, furtum committit. *l. 8. d. l. l. 48. §. 2. l. 43. §. 5. l. 46. §. 3. ff. b. l. pen. in fin. ff. d. cond. caus. dat. c. non sec.* qui enim consentienti fraus fieret? *l. 11. ff. si quid in fraud. patron. l. 6. §. præerea ff. qui in fraud. credir. l. 145. ff. d. R. J. & qui affectu furandi destitutus crimen illud incurreret? §. 6. Inst. d. l. l. 37. ff. de Usurp.*

Et usus. Dn. Broeckborff l. c. §. 34. ut si quis rem alterius, quem mortuum putabat, tanquam heres apprehenderit, qui tamen adhuc in vivis est l. 83. ff. de furt. Veli si alium alienum in equas tuas non animo furandi, sed tñs pñs duntaxat s. generationis, suscipiendique partus gratia admiseris l. 52. §. 20 ff. d. t. Non obst. l. 46. §. pen. ff. d. furt. nam ibi Pomponii sententia ab initio refertur, postmodum verò in versiculo verum tamen, rejicitur.

§. 2. Addit etiam Brockd. all. l. nihil interesse siue contrafactio illa mediata s. immediata fiat, per l. 3. §. 19. ff. d. Avel. A. poss. l. 15. §. 2. ff. b. Immediatè contrafactur res à fure, vel rem ipsam, intervertendò, vel usum aut possessionem rei, de quo antea, sibi capiendò, §. 6. Institur. d. t. l. 3. §. 18. d. A. l. A. P. Mediata verò (1) si quis subveniat alteri consilio & ope, ut alius rem auferre queat l. 13. in fin. d. V. S. l. 30. §. 3. l. 52. l. 22. b. aut si quis (2) mediante servò, vel aliò, furetur, siue initio jusserit, siue postea rem ablatam susceperit, l. 14. C. h. add. l. 52. §. 3. b. Struv. Synt. Jur. Civ. b. t. num. 3. Et seqq. conf. Tabor. d. Rac. 2. th. 48. seq. Et Rac. 4. per tot.

§. 3. II. Forma furti consistit in eo quod clam fiat, ad differentiam rapinæ, quæ aperte, per vim & arma perpetratur tit. Inst. d. vi bon. rapt. Eik. d. l. §. 8.

CAP. V.

DE FINE.

§. 1. Finis furti est spes lucri, cum fine ejusdem appetitur furtum minime committatur, §. 1. Inst. de obl. quæ ex del. nasc. l. 1. §. 3. ff. b. t. hincque principalis inter furtum & reliqua delicta demonstratur differentia, causa enim furandi, non factum, inspicitur, l. 39. ff. b. propositum enim & voluntas maleficia delinquentis distinguunt, l. 53. ff. d. furt. Si quis proinde alio fine aliquid abripit, à furto maxime erit alienus. Sic turripiens ancillam meretricem libidinis causa ut in l. 39 ff. b. t. non patrat furtum, uti nec fructus immaturos decerpens, sed tenetur ex L. Aquil. damni; nec instrumenta, veritatis occultandæ causa, auferens, sed incidit potius in Crimen falsi l. 16. in fin. ff. ad L. Corn. d. fals. Caterum quicum in finem aliquid alteri surripit, ut alteri donet, vel DEO pauperibusve largiatur

giatur, furti Crimen nihilominus incurrit, *arg. l. si pignore § 4. §. 1. ff. b. t.* quum non liceat cum alterius detrimento alteri subvenire, *c. 8. 14. q. 1.* nec facienda mala ut inde eveniant bona; boni enim finis intentio actionem per se malam non reddit honestam aut laudabilem, furta proinde nec voluntate pauperes sanctos pascendi, perpetranda erunt. *c. 10. c. 31. q. 4. Harpr. d. l. num. 24. 11.*

§. 2. Verba illa, *lucri faciendi gratia*, in definitione posita distinguunt Furtum præcipuè à Plagiò, cum hoc ipsum etiam committatur libidinis gratia, aut jactantiæ, ut si quis alienos libros pro suis venditet, aut aliena scripta sibi assumat, *Speckb. cent. 1. q. 88. Hahn. ad Inst. tit. publ. judic. §. 10. num. 3. l. 43. §. 4. l. 65. l. 82. §. 2. ff. b. t. (2.)* Dantur etiam aliæ inter furtum & plagium differentiæ, quas exponere non est nostri instituti. *vid. Vultej. lib. 1. Jurispr. Rom. cap. § 4. n. 75.*

CAP. VI.

DE EFFECTU.

§. 1. Actum hætenus de causis; cum verò causæ suos producant Effectus, de his in præsentī capite nonnulla subjicienda sunt. Consistunt autem ii partim in actionibus, partim inde resultantibus pænis. *Eckh. l. c. §. 11.* quarum illæ sunt vel Rei persecutoria, quibus rem ablatam recuperamus, vel pænales, quibus pænam persequimur, hæque vel Civiles vel Criminales. *Tabor. Rat. 2. tb. § 4 55.* Actiones rei persecutionem continententes sunt actio ad exhibendum, Rei vindicationis præparatoria, quæ est actio personalis in rem scripta *l. 3. §. 3. ff. ad Exhib. Schnob. Disp. ff. 7. tb. 25* & datur ei cujus interest rem furtivam exhiberi, licet non sit Dominus *d. l. §. 3. 8. 9. 10. l. 13. ff. eod. contra furem l. 3. §. fin. l. 9. princ. ff. eod.* & ejus heredem, ex defuncti dolo, si eò hereditas locupletior facta, *l. 131. l. 150. ff. d. R. J. (2.)* Rei vindicatio, si res extet *§. ult. Inst. d. oblig. quæ ex del. nasc.* daturque Domino soli cui res surrepta, ejusque heredi, non aliis quorum interest furtum non esse factum, jure domini, contra quemvis rei furtivæ possessorem, *§. ult. Instit. all. loc.* Si verò res sine dolo, & culpa furis, uti possessoris, ante litem contestatam interiit, perdit illa actio officium suum, *l. 27. §. 2. ff. d. R. V.* Singulare est in hac actio-

actione, quod institui possit apud Judicem Criminalem C.C.C. art. 207. v. So sich aber / modo res furtiva ad Judicem illum, cum alias, domino non comparente penes fiscum maneret, pervenerit. *Eck. all. l. § 13. (3.)* Condictio Furtiva, qua Dominus, hujusve heres, rem furto ablatam, ejusve æstimationem à fure ejusve herede repetit, sive res extet sive sit consumpta: Et habet hæc actio hoc singulare, quod detur Domino, & contra heredes furis in solidum, licet nihil ad eos pervenerit §. 1. *Inst. d. perp. & temp. Act. l. 2. §. 2 & l. 9. ff. d. cond. furt.* & hoc in odium furum. *Eck. l. c. Frank. ad tit. d. cond. Furt.* idque circa hanc spectandum est tempus, quo res unquam plurimi fuit, fur enim semper in mora l. 8. §. 1. *ff. de cond. furt. l. fin. in fin. ff. eod.* altera autem alterius electione consumitur *Dn. Brockd. d. l. §. 35. Schnob. Disp. ff. 24. tb. §.* quia sunt rei persecutoria l. 35. *ff. d. O. & A.* bona autem fides non patitur, ut idem bis exigatur. l. 57. *ff. d. R. J.* & ibi *Sand.* nulla autem harum consumitur per actionem furti merè panalem l. 48. *pr. l. 54. §. 2. l. 65. ff. b. r.* Sed fure etiam ad mortem damnatò res surreptæ domino restituendæ sunt, *Ludw. l. c. C. C. C. art. 219.* quò prava illa consuetudo, bona furto subtrahæ fisco relinqvens, abrogatur, pena enim Criminalis non extinguit actionem rei persecutoriam uti dixi. *Struv. J. F. p. m. 412.*

§. 2. Actio v. furti panalis Civilis, quæ scilicet agitur ad penam pecuniariam agenti applicandam *Tabor. Rac. 3. tb. 18.* datur non soli Domino, sed & aliis quorum honesta ex causa interesse possit, rem furto non esse surreptam, eorumque heredibus l. 11. l. 12. *ff. b. l. 80. pr. §. 1. & 2. ff. eod. Tabor. d. l. tb. 61. seqq.* contra furem & eum cujus ope consiliove res intercepta est, §. 11. *Inst. d. obl. quæ ex del. nasc. l. 53. in fin. ff. d. V. S. l. 52. §. neg. ff. b. r. l. 36. ff. eod.* quæ duo non requiruntur conjunctim sed disjunctim *Beier ad Disput. Schnob. ff. 24. tb. 3. Eck. l. c. §. 17. Ungep. Exerc. 13 q. 7.* (licet hæc verba in hypothesi sæpius concurrant, & conjunctim proponantur, ut in l. 36. *in fin. pr. D. l. 80. §. 1. & d. §. 11. in fin. Instit. b.*) modo furtum ad Effectum perductum sit l. 52. *ff. b. r.* si enim contrahatio secuta non est, furti non tenetur, d. §. 11. *in fin.* Actione tamen doli conveniri poterit l. 47. *ff. d. R. J. Ludw. l. c. tb. 3. lit. D. Eck. l. c.* in duplum ratione furti nec manifesti, vel quadruplum ratione manifesti, secundum veram sui æstimationem l. 50. l. 80. *h. r. §. 5. Inst. d. l. l. 11. l. 19. C. b.* Graviora enim utique censentur delicta quæ palam

lām, quā qvæ secretò patrāntur, *pr. Inst. de vi bon. rapt. l. 2. §. 24. ff. eod.* qvæ ipsa dupli vel quadrupli pēna etiam hodiē suū obtinet vigorem, si furripieus fuerit honestioris conditionis. *Hahn. ad Wesenbec. b. t. n. 15. verb. Non etiam in furtis pluribus modicis vid. Dr. Brockd. loc. cit.*

§. 3. Actio furti Criminalis, publicam respiciens vindictam, tendebat de Jure Civili ad pēnam arbitrariam vel pecuniariam fisco applicand. vel corporalem aliquam, puta, fustigat, autem damnat, in opus pub. vel metall. *l. fin. ff. b. t. Tabor d. Rac. ad l. all. ult. qvā tamen ante Novellam 134. cap. 13. vers. pro furt. & Auth. sed novo C. b. t. ut qvibus 2. textibus membri mutilatio inhibebatur, ad pēnam capitalem exasperari possit. arg. l. 9. D d. Extrord. Crim. non dubito. Hodiē ex constitutione Imperatoris Friderici Barbarossæ, in § si quis quinque, de pac. tenend. 2. F. 17. & C. C. C. art. 127. extenditur illa pēna juris Civilis arbitraria ad pēnam laquei. Modo furtū (1) excesserit §. solidos i. e. aureos Ungaricos *Wehner in obspraff. voc. Goldguldē. C. C. C. art. 160.* licet vox solidi in *all. 2. F. 27.* aliter sumatur, sicuti etiam ibidem de speciali casu agitur, fure nimirum, qui est Violator Pacis publicæ, de quo Magnific. *Dr. Redek in lett. quad. privata ad Inst. b. t. add. C. J. A. b. tit. 16. 22. in fin. vid. in Tabor. Rac. artic. 157 n. 17. 18. & (2) iterato commissum sit. Steph. ad C. C. C. art. 160. qvem sequitur. Hahn. ad Wesenbec.* si tamen tertio iteratum fuerit, indistincte pēna illa locum habet *C. C. C. art. 162.* licet hæc tria furtas, solidos non attigerint, modo distincta sint re & tempore. *arg. d. art. 162.* licet in diversis territoriis patrata imo priora jam antea punita, aut à Principe remissa sint. *Ludw. d. l. l. 8. C. ad l. Jul. de vi publ. l. 28. §. 1. ff. d. pan. Hahn. d. l. vel (3) factum cum effractione, aut armistâ manu C. C. C. art. 159. 160. 164. Tabor. Rac. Crim. ad d. art. 15. n. 3. & 5.* licet prima saltem vice commissum sit, modo circumstantiæ quas Imperator Carolus V. *art. 157.* desiderat, concurrant *art. 162.* alias enim æquius esset dictare pēnam hoc casu mitiorem, qvā *b. l.* cessat ratio finalis, qvæ consistit in delicti frequentia & iteratione.*

§. 4. Quod autem alioquin pēna illa Laquei delicto illi maxime conveniat, tam à Theologis quā Jctis sanioribus abundē propugnatum putarim, cum in puniendo non tam res quā delicti qualitas consideranda sit, an & qvatenus Rempublicam lædat, fures etiam

autem non minus humanam societatem violare, quam adulteros & homicidas, sat in apico est. Non enim tantum opus est concordiconvictu & casta conjugum conjunctione, sed & distinctione bonorum & dominiorum ad societatem humanam retinendam *Wesemb. in par. ff. d. furt. n. ult.* quam itaque cum violent fures, merito, exemplo homicidarum & adulterorum, extremo afficiuntur supplicio. *Bronckb. miscell. contrap. cent. 2. assert. 57.* Et si crescentibus delictis non etiam crescerent pœnae l. 9. §. fin. ff. d. pœn. quis quæso securus esset? cum res hominum plerumque in propatulo sint, *vid. Chemnit. p. 2. loc. Theol. in 7. præcept. Phil. Melanch. in loc. comm. Theol. cap. d. mag. Balthasar Meisn. p. 1. Phil. sobr. sect. 2. cap. 4. q. 3. ap. Ludw. l. c. allegatos.*

§. 5. Eckholt quidem contrarium nititur defendere; num v. ejus argumenta tanti ponderis sint, ut aliis in eo palmam præcipuisse dici mereatur, meum non est efferre; Hoc saltem adderem, Proportionem esse non quidem inter rem & pœnam, sed inter pœnam & delictum, quin ipse Eckholt. pœnam sacrilegii in *comp. Pand. tract. tit. ad L. Jul. pecul. th. 7. vivicomburii scil. & incendii th. 15. tit. ad L. Corn. d. fizar.* approbat, cum tamen eadem ibi pœnam illam diram improbandi, foret ratio, cum in utroque delicto bona solum auferantur, uti in furto. Addit etiam juri Divino illam pœnam maximè esse contrariam, uti quò pœna vel quadrupli vel alia constituta fuerit. At verò putarem equidem legem Mosaicam hodiè nos non obligare, cum ipse etiam summus Legislator *Gen. 17.* eam in generationibus istius temporis observari saltem voluerit, Tum in sacris non semper attendi proportionem, *vid. Jos. 7. c. 25.* ubi Achan ob sacrilegium cum tota familia comburebatur, & Israelita ille, sacra die colligens ligna, lapidabatur, quæ quæso proportio? Tertium fundamentum, quod pro sententia sua stabilienda adducit, ponit in immutabilitate; at nonne implicat contradictionem, esse immutabile, & apud omnes fere gentes obtinere? uti ipse fatetur *all. l. Concesserim* quidem facile, judicè temerè adeò, nisi circumstantiis bene consideratis, ad gravissimam illam pœnam pervenire haud debere, ut inde etiam *Colleg. jurid. Jenense* nunquam dictarit suspendii pœnam, nisi furtum excesserit 20. Joachimicos, sed vel fustigatione, relegatione aut carcere afficiendos fures pronunciarit teste *Struv. j. for. Lib. 3. tit. 23. §. 4.*
quid

quin tamen, iis minimè obstantibus, juris regulis conveniens sit pœna, nullus hæcenus dubito. *vid. Tab. Rac. ad art. C. C. C. 159. n. 6. & 9. seqq. & ad art. 160. n. 18. seqq. add. Eund. ad art. 169. n. 13.*

§. 6. Et obtinet illa (1) Licet etiam fuerint Nobiles, aut studiosi, cum de his ab ordinaria suspendii pœna eximendis nullus expressus sit textus. *Habn. ad Wesenbec. h. num. 15. verb. non etiam nisi iudex ex æquitate gladii pœnam dictarit. vid. Corbm. Respons. Acad. 50. num. 51. seqq. vid. Tabor. all. art. 160. n. 20. seqq.*

§. 7. (2) Licet receperint saltem fures aut res furtivas *l. 48. §. 1. ff. b. l. 3. §. 3. ff. d. inc. nauf. ruin. l. 14. ff. commod. receptans enim videtur furi auxilium præstare in ipso actu, in quo esse intelligitur, quamdiu rem contrectat Schneid. ad. §. 11. num. 4. & non minus delinquit quam aggressor l. 3. l. 6. §. 2. ff. ad l. jul. pecul. & paria sunt patrare scelus, vel furem resque furtivas dolosè animoque celandi suscipere, l. 14. C. de Furt. Unde natum tritum illud: der Hehler ist so gut als der Stehler l. 1. ff. de recept: quamvis sententia eorum, qui pœnam extraordinariam, iudicis arbitrio definiendam, hoc & eo casu, ubi quis scienter res furtivas emit, locum habere, statuunt, æquior videatur esse, cum major in ipso fure quam receptante sit audacia graviusve delictum Brunneman in all. l. 14. ad Carpz. prax. crim. p. 2. q. 87. num. 36. seqq.*

§. 8. (3) Licet solum in excubiis steterint tempore commissi furti *Carpz. q. 87. num. 34. modo tamen de furto participarint tantum, quantum ad laquei pœnam dictandam sufficit, quod idem asseritur de auxiliatoribus, si ad ipsum furandiacum auxilium præstiterint. Carpzov. p. 2. Pr. Crim. q. 85. & q. 88. num. 36. & seq. Eckold. h. §. 18. in fin.*

§. 9. (4) Licet damnatus ad supplicium à puella in matrimonium petatur, *Trenkl. vol. 2. D. 30. th. 3. lit. G. Carpz. Pr. Crim. p. 2. q. 85. 87. & 2. c. 41. Solius enim est Principis pœnam remittere. l. 27 §. 2. ff. d. pen. l. 8. C. ad l. jul. d. vi pnb. Schneid. ad rubr. Inst. h. n. 3. per d. l. 8. quin si conjux intercessione sua à supplicio capitis conjugem liberare nequit, excepto casu adulterii, in favorem matrimonii, quanto minus puella id sua petitione impetrabit.*

§. 10. (5) Licet fur rupto laqueo vivus in terram decidat. *Bachov. ad Trenkl. vol. 2. D. 30. th. 3. lit. G. alias enim sententia, Er sol mit dem*

dem Strang oder Ketten vom Leben zum Tod gebracht werden. *art. 192.* careret suo effectu, quod fieri non debet, *t. t. ff. d. re iud. p. naque* veluenda, ut tollatur obligatio ex delicto, *l. 51. §. 2. v. quod si quis ff. ad L. Aquil.* imo potest fractio laquei contingere vel per fraudem, commissam vel ex debilitate funis, aut per incantationem, vel dolo, & collusione Carnificis, ita ut non necessario miraculum arguatur, *Ungep. 13. Ex. q. 5.* nisi singulari fato, ad demonstrandam furis, ob conjecturas saltem & præsumptiones probabiles damnati, innocentiam, delaberetur. *Bach. all. l. Eck. l. c. §. 19. Bechman.* dicit æquius esse ut relegatur in *comm ad ff. h. t.* & ita Resp. Jenens.

§. 11. Contra verò mitigatur pœna (1) si fur, penitentia ductus, rem vel æstimationem ejus restituerit. *Carpz. pr. Crim. p. 2. q. 80. n. 67. Struv. all. l. Clud. tr. d. cond. furt. c. 50. n. 60.* licet peccarit in conscientia sua, *Hahn. ad Wesenbec. in par. ff. h. t.* (2) Si extrema urgente necessitate edulia surripiantur, *c. 3. X. d. furt. C. c. 26. §. 27. d. consecrat. Distinct. 5. Sibi Gloss. Gail. 1. obs. 142. in fine.* Secus in rebus potabilibus, uti vino, cerevisia, quia *C. C. C. art. 166. §. 1. c. 3. X. d. furt.* loquuntur solum de Esculentis, tum quia sitis necessitatem, sine furto vini, aut cerevisiæ alienæ, quis effugere potest solius aquæ potu. *Harpr. d. l. n. 21.* Non quod tempore necessitatis omnia sint communia, *arg. l. 2. §. 2. ff. ad L. Rhod. d. jact.* cum ea lex potius ostendat, ditiorum copiam tempore necessitatis debere aliorum succurrere inopiæ, quam ut indigentibus facultatem tribuat res clam subtrahendi, sed quod ignoscendum sit ei qui se vitamque suam quovis modo conservet. *arg. l. 1. in fin. ff. d. bon. cor. qui ante sent. Ludw. all. l. eb. 2. Lit. C.* modò subsidia ordinaria penitus deficient, ita ut vel laborando vel mendicando, quantum ad vitam sustentandam sufficit, corradi nequeat, sed vel omnino moriendum sit vel furandum, quo tamen casu surripienti ad pinguiorem perveniens fortunam, damnum rescire, *C. C. C. art. 166.* aut si ne hoc quidem possit, in speciem Eleemosinæ ipsi culpa, si quæ est, condonari debet, *Ludw. all. l. & post eum Strauch. Dissert. Justin h. t.* Unde tamen minimè colligitur, non esse furtum verè tale, quia adest animus furandi, & ratio lucri, tum furtum naturâ est turpe *§. 1. Inst. h. quæ autem naturâ turpia sunt, & tempore necessitatis talia permanent vid. Ant. Matth. de Crim. tit. de furt. c. 1. n. 7.* uti ex mitiori

C

adul-

adulterii, in sponsam commissi, pœna non colligitur diversitas abs eo, quod committitur in uxorem, *vid. Eckb. all. l. §. 10. confer præprimis Tabor. Racim. Crim. 3. th. 36. seqq.* (3) si ex alienis rivis aut aquis pisces quis capiat, C. C. C. art. 169. *Dn. Brockd. all. l. Carpz. p. 2. pr. Crim. q. 84.* (4) 'Si administrator pecunia usus fuerit; *arg. l. 55. d. adm. tut. Molind. l. Disp. 657. n. 13.* in dubio enim, non intervertendi animo id fecisse, humaniter præsumi potest. *Bach. ad Tr. v. 2. Disp. 30. thes. 1. lit. F. Zier. ad C. C. C. art. 170. Carpz. p. 2. pr. Crimin. q. 85. Struv. Jur. Frorenf. lib. 3. tit. 23. §. 5.* (5) Si impubes furtum commiserit, §. 18. *Inst. b. t. l. 14. ff. ad SCe. Silan. l. 11. d. R. l. l. 7. C. d. pan. l. 108. d. R. l. Unde Imperat. Carol. V. irrogationem pœnæ hoc casu arbitrio judicis committit, qui gravius vel mitius, prout causæ & circumstantiæ postulant, impuberem punire poterit. CCC. art. 164. Struv. jurispr. For. lib. 4. tit. 3. §. 5. cum iudex non tam ætatem quam malitiam æstimare debeat.*

§. 12. (7) Si sit fœmina: his enim dictatur pœna suffocationis in undis, aut etiam, si circumstantiæ mitiorem suadeant, oculorum effossio, vel manus amputatio, vel alia arbitraria pœna; C. C. C. art. 159. & 162. quamvis moribus & Statutis quorundam locorū ne mulieres quidem à pœna suspendii immunes sint, docente *Carpz. pr. Crim. p. 2. q. 82. n. 72.* manus verò amputationi & oculorum effossioni rationem l. 17. C. d. pan. & Nov. 134. cap. ult. cum auth. *sed Novo jure C. de Furt. obstat, nonnulli existimant, quibus solide respondet Tabor in Analys. Expos. artic. 159. th. 27. seqq.*

§. 13. (8) Mitigatur etiam, si furtum inter parentes & liberos commissum, *vid. Carpz. pr. Crim. p. 2. q. 82. n. 42.* quibus non annuera vitricum & Novercam, ut qui furti actione tenentur. l. 3. §. 1. C. h. Tab. Rac. 2. th. 27.

§. 14. (9) Vel inter conjuges, l. 2. ff. d. A. R. A. CCC. 165. & ob consanguinitatem inter furem & rei furtivæ dominum intercedentem, *Carpz. p. 2. C. 38. D. 4. §. Struv. J. F. 3. 23. 5.*

§. 15. (10.) In eumentibus res furtivas, *Carpz. p. 2. pr. Crim. q. 49 n. 45. Struv. all. l. Vindicans tamen pretium refundere non tenetur, l. 2. C. d. furt. l. 23. C. d. R. V. arg. l. 3. C. eod. CCC. art. 213. 214. Carpz. all. l. q. 87 n. 69. Tabor. Racemat. Crim. 2. th. 50. nisi emptor impenderit sumptus, tunc enim hi refundendi, non pretium. C C C.*

ARE

art. 213. aut tempore belli emerit, d. l. 214. aut de eo protestatus sit, se Domino supervenienti restitutum, quia tunc potius absentis negotium gessit, l. 39. ff. de negot. gest. Eck. d. l. §. 14.

§. 16. (11) In spoliatis cadavera punitorum, aut sepulcorum Carpz. p. 4. c. 34. Seruv. alleg. loc. in fin.

SOLI DEO GLORIA.



Furantur multi: furtō multi sibi nomen
Acquirunt, restis quod vel & hora de-
mit.

Hic neutrum meruo. Verum quod sentio, dicam,
Furti materies quod *Tibi* laudiserit.

*Benivolentiam Pereximio ac Præstantissimo
Dno. VOSSIO Amico meo honoratiss. conse-
craturus cum voto omnigenae pro-
speritatis scribebam*

M. Johan. Georg. Bindrim.



Vltas Tagacis moresq; subinde nefandos
Monstrabis VOSSI! Gratulor ex animo,
Maeste isthoc studio, sectari hæc prælia perge,
Afferet ipsa Themis præmia iusta Tibi.

Hæc paucula L. Mq; apponebat non tam
moris quàm amoris ergò

A. Wolff/ Rost.

Dum

Suspendant fures! Jus hoc perduret in ævum
Ut furum laqueis impia colla ligent.
Hoc cum coneris defendere, gratulor ausis,
Atq; tuis studiis prospera quæq; precor.

*Hæc pauca gratulabundus Doctiss. Dno. Re-
spondenti iter atq; studio calamo*

Christoph. Redeker.

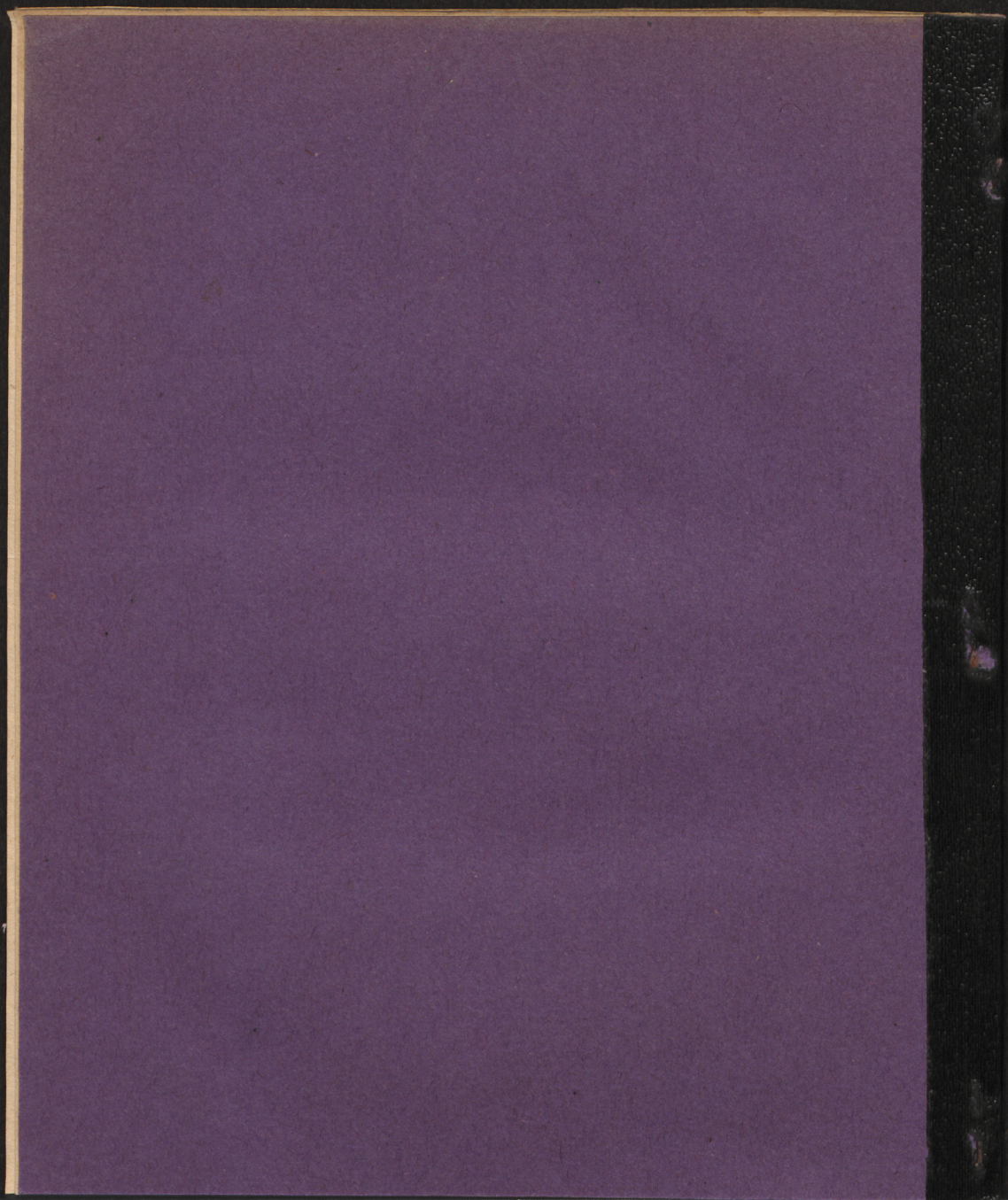


Dum tu de Furtis respondes, dulcis Amice,
Carminete vellem condecorare quidem,
Ast ego Castalia non sum madefactus ab undâ;
Propterea votum carminis instar habe!
Adsit Jôva tibi, Themis & tua capta secundet,
Conatusq; tuos approbet omnis homo.

*Pauca hæc Præstantissimo Dn. Respondenti,
gratulanti calamo apponere voluit*

Gerh. Henr. Hopmann,
Osnab. Westph.





Et usuc. Dn. Brocchdorff l. c. §. 34. ut si qu-
tuum putabat, tanquam heres apprehend-
vivis est l. 83. ff. de furt. Vel si alinum alie-
mo furandi, sed tñs jvñs duntaxat s. ger-
partus gratia admiseris l. 52. §. 20. ff. d. e. d.
furt. nam ibi Pomponii sententia ab init-
verò in versiculo verum tamen, rejicitur.

§. 2. Addit etiam Brockd. all. l. 1.
Ratio illa mediata s. immediate fiat, per l.
l. 15. §. 2. ff. b. Immediate contreditur
intervertendò, vel usum aut possessionem
piendo, §. 6. Institut. d. t. l. 3. §. 18. d. A
(1) si quis subyeniat alteri consilio &
ferre queat l. 53. in fin. d. V. S. l. 30. §. 3. l. 52.
diante servò, vel aliò, furetur, sive initio iuss-
tam susceperit, l. 14. C. h. add. l. 52. §. 3. b.
num. 3. & seqq. conf. Tabor. d. Rac. 2. th. 48.

§. 3. II. Forma furti consistit in ex-
rentiam rapinæ, quæ aperte, per vim & a-
d. vi bon. rapt. Eik. d. l. §. 8.

CAP. V.

DE FINE

§. 1. Finis furti est spes lucri, cu-
furtum minime committatur, §. 1. Inst. de
§. 2. ff. b. t. hincque principalis inter furt-
monstratur differentia, causa enim furandi
l. 39. ff. b. propositum enim & voluntas mal-
guunt, l. 53. ff. d. furt. Si quis proinde al-
furto maxime erit alienus. Sic turripiciens a-
dinis causa ut in l. 39. ff. b. t. non patrat furt-
maturus decerpens, sed tenetur ex L. Aquil-
ta, veritatis occultandæ causa, auferens, sed
falsi l. 16. in fin. ff. ad L. Corn. d. falsi Ca-
aliquid alteri surripit, ut alteri donet, vel

B 2

the scale towards document

quem mor-
en/adhuc in
uas non ani-
cipiendique
§. pen. ff. d.
ostmodum.

sive contre-
vel A. poss.
em ipsam
tea, sibi ca-
mediate verò
rem auf-
quis (2) me-
a rem abla-
r. Civ. b. t.
er tot.

et, ad disse-
ar tit. Inst.

appetit
l. nasc. l. r.
delicta de-
spicitur,
ntis distia-
abripit, à
ricem libi-
ructus im-
nstrumen-
a Crimen-
a in finem
ibus vè lar-
giatur